

ŽUPNI LISTIĆ

ŽUPA SV. MARTINA BISKUPA

Godina IV – broj 41, rujan 2014.

BRATSKA OPOMENA I ZAJEDNIČKA MOLITVA

Mt 18,15-20

Ima jedna afrička poslovice koja glasi: Čovjek je čovjeku najbolja medicina (lijek). Zbilja, kada nam je teško, dok patimo ili prolazimo velike životne kušnje, iskrena ljudska, bratska i prijateljska blizina i podrška od neprocjenjive su važnosti. Neke bolesti i povrede ne može nijedan lijek izliječiti, već samo ljudska ljubav i blizina, riječ puna razumijevanja, ohrabrujući pogled, spremnost da se pritekne u pomoć. Sve to možemo povezati s današnjim evanđeljem u kojemu se govori o bratskom načinu ophođenja u kršćanskoj zajednici.

Imajući pred očima stanje i način ophođenja u Crkvi općenito, kako u 'kućnim crkvama', u obiteljima, tako i u župnim i samostanskim zajednicama, današnji evanđeoski odlomak čini se neostvariv, gotovo utopijski. Dva osnovna preduvjeta – zajednički život i zajednička molitva – odavno se nalaze u krizi. Svi oblici zajedničkih odnosa ‹pucaju po šavovima›, a zajednička je molitva sve rjeđa. U takvoj situaciji nije nimalo lako primijeniti ‹bratsku opomenu›. Mnogi su među nama samodostatni, tašti i preponosni, da bi uopće pokušali prihvatili ‹bratsku opomenu›.

S druge pak strane, tko pokuša posredovati u nekom sukobu, riskira da ga se proglasi pristranim, okrivi za miješanje u tuđa posla i pametovanje izvana. Kako dakle primijeniti savjete iz današnjega evanđelja?

Isus razvija Ezekielovu misao o bratskoj opomeni (Ez 33,7-9). Ističe potrebnu diskreciju koja čuva tuđi dobar glas i dijeli odgovornost s odgovornima u zajednici. *'Pogriješi li tvoj brat, idi i pokaraj ga nasamo. Ako te poslušaj, stekao si brata.'* Ako netko srlja pogrešnim putem, čini gluposti, dužan sam pristupiti mu, upozoriti na njegovo ponašanje, prekinuti šutnju. Često se u ljudske odnose uvuče *lažna tolerancija*. Bojimo se imenovati stvari. Otvoreno komunicirati. U prijateljstvu biti međusobna korekcija. Lakše je drugoga otpisati, prekrížiti, etiketirati.

U situaciji kada su ljudski odnosi zategnuti i napeti važno je doživjeti i osjetiti drugoga da je bratski nastrojen, da nas iskreno ljubi i želi nam dobro. Mi često, nažalost, činimo suprotno: podgrijavamo tuđe sukobe i predrasude, a ne pomažemo da zavađene strane uđu u mir. Isto tako, potrebna je poniznost i poučljivost da se uopće prihvatiti tuđa dobronamjerna kritika.

'Nadalje, kažem vam, ako dvojica od vas na zemlji jednodušno zaište što mu drago, dat će im Otac moj, koji je na nebesima.' Rasprostranjeni individualizam zahvatio je i kršćansku molitvu. Teško nam je moliti zajedno s drugima. Molitva je postala naša ‹privatna stvar›. Nemamo naviku ili hrabrost zajedno moliti s bratom i sestrom u sukobu. Isus poziva na zajedničku molitvu u napetim i problematičnim situacijama. Možda smo tek u zajedničkoj molitvi pred Bogom, sposobni otvoriti naše rane, pripremiti se i prihvatiti pomirenje.

Ivo Andrić jednom reče: "Sve u životu možemo izgubiti, ali najteže je kada izgubimo ljude". U životu su ipak najvažniji dobri ljudski odnosi. Velika je zadaća koju pred nas stavlja današnje evanđelje: da budemo jedni drugima lijek.

Biseri duhovnosti: Alfonz Rodriguez
“Vježbaj se u savršenosti i kršćanskim krepostima” (1609.)

Dio 10.

Čita se u ljetopisima sv. Franje o svetoj Elizabeti, kraljici Portugalskoj i nećakinji svete Elizabete, kraljice Ugarske, da je među ostalim velikim krepostima, kojima je sjala, bila jako milostiva i milosrdna prema siromasima i bolesnicima i da ih je rado pomagala. I zato se kaže o njoj, da nije nijedan siromah u nje što zaposio, a da mu ona ne bi pomogla. A osim toga bijaše zapovjedila svome milostinjaru, da nikome ne uskrati milostinje. Imala je ova sveta kraljica paža ili sobara, kojim se služila za dijeljenje milostinje i za druga dobra djela, budući da je bio krepostan i ćudoredan. Dogodi se, da drugi sobar kralja Don Dionizija, njena muža, koga je ovaj vrlo ljubio, videći, kako je onaj paž u velikoj milosti kod kraljice, iz zavisti prema njemu i da se umili kralju, htjede ga ocrniti, veleći, da kraljica goji prema njemu grješnu ljubav. Pa kako kralj nije živio baš najpoštenije, zaveden od đavla, a inače malko nesklon kraljici, svojoj ženi, poče donekle o njoj sumnjati. Začudivši se nad onim, što mu bijaše paž rekao, premda toga nije sasvim vjerovao, nego o tom dvojio, ipak odluči potajno smaknuti onoga paža. Izjahavši onoga dana za zabavu, dođe do neke vapnenice, u kojoj se palilo vapno, pa pozvavši na stranu ljude, koji su ložili, zapovjedi im, da sobara, kojega će on k njima poslati, da ih pita: «Da li su izvršili, što im bijaše kralj naložio», odmah pogra-be i bace u vapnenicu, da tako odmah umre, jer da je to zaslužio. A kad svanu drugo jutro, zapovjedi kralj pažu kraljičinu, da ide s ovim pitanjem k spomenutoj peći, da oni ljudi mogu izvršiti, što im bijaše naložio, i da tako pogine. Ali Gospodin naš, koji svojih nikad ne ostavlja i zauzima se za nevine i nedužne, odredi drukčije. Kad je ovaj mladić prolazio kraj neke crkve, zazvoni bas zvonce na podizanje kod jedne Mise, koja se služila. On uniđe unutra i osta, sve dok se nije svršila ova Misa i još druge dvije, koje započese odmah jedna za drugom. Međutim želeći kralj znati, da li je on već mrtav, slučajno susrete svoga sobara, koji bijaše onoga tužio i krivo proti njemu svjedočio pred kraljem; te ga vrlo žurno posla k peći, da sazna, dali se izvršilo, što bijaše on naložio. Kad on tamo s ovom viješću stiže, uhvatiše ga odmah ljudi misleći po znakovima, da je to onaj, o kojem bijaše kralj govorio, svezaše i baciše živa u peć. Međutim, kad je onaj nevini i nedužni mladić odslušao svoje Mise, pođe s porukom kraljevom k vapnarima i zapita ih, dali su izvršili, što im bijaše njegov gospodar zapovjedio. A kad oni odgovoriše, da jesu, vrati se on s ovim odgovorom ka kralju. Kad ga ovaj ugleda, osta kao izvan sebe, vidjevši i opazivši, da se dogodilo sasvim protivno ono- me, što on bijaše naredio i zapovjedio. Obrati se sad k pažu i poče ga koriti, pitajući ga, gdje se tako dugo zadržao. Tada sluga, davajući o sebi račun, odgovori: «Gospodaru! kad sam ja išao da izvršim zapovijed Vašega Veličanstva, slučajno sam prošao kraj neke crkve, u kojoj je zvonilo zvonce na podizanje. Uniđoh unutra i slušah onu Misu sve do konca. A prije nego se ona dovršila, započe druga i treća, i tako ostadoh, dok se sve ne svršiš; jer mi je moj otac ostavio kao blagoslov, prije nego je umro, da kod svih Misa, koje vidim da počinju, ostanem sve do konca. — Tada kralj po ovom sudu Božjem spozna istinu i osvjedoči se o nevinosti dobre kraljice, te o vjernosti i kreposti dobrog sluga. I tako odbaci od sebe svaku zlu misao, što ju je imao proti njoj.

-nastavak u idućem broju-

OGLASI

Utorak: proba Župnog zbora

Subota: čišćenje crkve

Nedjelja: „Martinci“

ZAZIV DUHA SVETOGA: iduće nedjelje je zaziv Duha Svetoga za početak Školske godine.

DOBROVOLJNO DARIVANJE KRVI: Utorak, 09.09.2014. u Virju u Zdravstvenoj ambulanti od 09.00-12.00h i u prostorijama INA (CPS Molve) od 13.00-15.00h

Zahvaljujemo obiteljima koje su dale obiteljski dar, a potičemo i ostale. Hvala na doprinosu za tisak Župnog listića.

Cikoš, Mitrovica 130

Đurišević, I. Gundulića 3

Grgić, Šemovci, S. Radića 206

Gjurtan, Mitrovica 50

Galjer i Marčinko, Lugarićeva 23

Cvitković, Novigradska 12

POVEDI ME SA SOBOM

Ljubav pričekava čovjeka pokraj puta.

- Povedi me sa sobom – reče mu.

- Tvoja je odjeća tako pohabana – reče joj čovjek.

- Odjenut ću te u najljepšu odjeću – nastavi ljubav. – Povedi me sa sobom.

- Moj je dom malen – opravda se čovjek. – U njemu ne bi bilo mjesta i za tebe.

- Udomit ću te u najljepše prostore – ustraja ljubav. – Povedi me sa sobom.

- Tvoj je govor tako običan – primijeti čovjek.

- Progovorit ćeš najljepšim jezikom svijeta – reče ljubav. – Povedi me sa sobom.

- Po čemu ću znati da je sve ovo što govoriš istina? – upita čovjek.

- Po tome što mi je više stalo do tebe nego do toga što ćeš sa mnom učiniti – reče ljubav.

Stjepan Lice

SVETE MISE U TJEDNU 7.9.2014. – 14.9.2014.

Datum	Dan	Kalendar	Misna nakana
7.9.	NED	23. NKG SVETI MARKO KRIŽEVČANIN <i>„Sveta Nedjelja“</i>	* hodočašće u Ludbreg 8.00 – Sv. Misa (Virje): + 11.00 – Sv. Misa u Ludbregu
8.9.	PON	ROĐENJE BLAŽENE DJEVICE MARIJE -MALA GOSPA-	18.00 + Dorica Koren i ob., ob. Mesarov
9.9.	UTO	<i>Sv. Petar</i> <i>Claver</i>	15.00 – Sv. Ispovijed za 4. i 5. razred 18.00 + Dario, Dragutin, Marija i Josip Ujlaki, Katarina i Ivan Kovač
10.9.	SRI	<i>Sv. Nikola</i> <i>Toletinski</i>	15.00 – Sv. Ispovijed za 6. razred 18.00 + Martin i Kata Topolčić, Bara Lauš 18.30 – Marijina Legija
11.9.	ČET	<i>Sv. Adelfo</i>	15.00 – Sv. Ispovijed za 7. i 8. razred 18.00 + Mato i Manda Mićanović 18.30 – Euharistijsko klanjanje
12.9.	PET	PRESVETO IME MARIJINO	15.00 – Sv. Ispovijed za školsku djecu u Sv. Ani 16.00 – Sv. Ispovijed za školsku djecu u Šemovcima 18.00 – KUMULATIVNA: Regina Mesarov i ob.; Ivan i Marija Turčić, Nikola Račan; Ivan Lauš (god.); Đuro Pal i za ozdravljenje Marice; Đuro, Ana i Josip Kanižanec; Marijan Puškaš; Cela i muž; Ivan Marčinko
13.9.	SUB	<i>Sv. Ivan</i> <i>Zlatousti</i>	7.00 + za svećenička i redovnička zvanja 11.00 – Godišnje Župno Klečanje u Ždali 18.00 – Sv. Misa (Sv. Ana): + Mirko Račan, Antun i Klara Magdić
14.9.	NED	24. NKG Uzvišenje Sv. Križa <i>„Zaziv Duha</i> <i>Sv.“</i>	9.30 – Župna Sv. Misa (Virje) 11.00 – Sv. Misa (Šemovci): + Josip i Zdenka Vinković; za žive i pokojne mještane 18.00 + Josip Pezelj 19.00 – „Martinci“

IBAN: HR612402006-1100089025 (Erste Banka); Izdaje: Župa Sv. Martina, Lj. Gaja 11, 48326 Virje; Telefon: 048/897-235, e-mail: zupni-ured-virje@kc.t-com.hr; Radno vrijeme župnoga ureda: utorak - petak (9,00-11,00 sati) i radnim danom nakon Sv. Mise; Uređuje: Lana Cikoš; Odgovara: vlč. Ivica Bačani, žpk.; Tisak u vlastitoj nakladi; Naklada: 300 komada